

A PADESÁT LET

Psal se rok 2014 a v Žopech u Holešova se na konci léta setkali *bývalí* příslušníci *bývalé* roty „C“, *bývalého* VÚ 7374, *bývalého* pluku zvláštního určení, aby zavzpomínali na dobu své vojenské služby, služby vlasti – ČSSR.

Pozvání se dostalo i *bývalým* příslušníkům *bývalé* školy důstojníků v záloze – ŠDZ. Někteří z nich byli po skončení školy převeleni právě k této rotě jako velitelé družstev.

A právě tehdy se zrodil nápad připravit na rok 2015 podobné setkání i pro absolventy ŠDZ. Pomoc s organizací tehdy přislíbil předseda KVV Holešov Dušan Hryc a celé akce a její organizace se ujal Milan Kočí. Možná i proto, že má blízko ke spolupráci s Policejní školou v Holešově.

Tam bylo třeba zajistit ubytování a povolení ke vstupu do objektu našich bývalých kasáren a bývalých ubytovacích prostorů. Vrcholem akce měl být slavnostní nástup na nádvoří kasáren. V případě nepříznivého počasí by se vše odehrávalo v kinosále Policejní školy.

A tak se jeden z posledních velitelů ŠDZ dal do obesílání známých absolventů a ti zase předávali vzkaz – rozkaz - dalším. Pochopitelně se pátralo i na Slovensku. A tam se organizace setkání ujal Vlado Schneider.

Z důvodů prázdnin v Policejní škole Holešov, byl termín stanoven na 14. – 16. srpna 2015, aby bylo možno na internátě zajistit ubytování. Zajištění kinosálu se nakonec ukázalo jako výborný nápad, protože při teplotách letošního léta by slavnostní nástup na nádvoří kasáren nebyl ze zdravotních důvodů asi nejlepším řešením / již nejsme mladíci/.

A tak se blížil pátek čtrnáctého, ještě před tím pár telefonátů a mejlků. Vše muselo klapnout na jedničku.

„V kolik přijedeš?“, den před tím mi volal Milan. „Noclehy jsou zajištěny na internátě a my se sejdem v Kanadě“.

No, co je Kanada jsem věděl z minulého setkání. „Milane, určitě do pěti odpoledne jsem tam“.

„Tak dobře, já přijedu dříve a Honza Holický s Weigem přijedou asi ve tři“:

Do Holešova jsem se moc těšil. Po tolika letech opět uvidím své přátele, kamarády na které se dalo vždy spolehnout. V pátek dopoledne ještě doma obvyklá návštěva dobrého kamaráda, pár legrácek k plánované cestě a potom již příprava. Něco k jídlu, pití, nezbytný foťák a pár fotek z doby před padesáti lety.

„A nezapomeňte stejnokroj, abychom nevypadali jak na pouti“, upozornil Honza Srna.

Z Vyškova odjíždím po čtvrté hodině odpoledne a slibuji ženě, že jak budu v Holešově, dám vědět. Cesta proběhla celkem bez problémů a před pátou míjím ceduli Holešov. Zajíždím přímo před Kanadu. Do otevřeného okénka slyším „Už je tady i Jarda!“ Zaparkuji auto a jdu se přivítat s Milanem. Ten mi hned nabízí, že pojedeme se mnou k internátu. „Nazdar Honzo, ahoj Zdeno! Jsem rád, že vás opět vidím!“

A od druhého stolu vstávají kamarádi ze Slovenska - Vlado Schneider, Bobok, Stanko.

A vedle nich mě vítá další kamarád „Tak ahoj Jardo, No, a jestlipak víš, jak se jmenuji? Byl jsem přece u tebe v družstvu!“ Po delším vzpomínání a s pomocí Honzy poznávám Zbyňka Tábora. No, vždyť je to padesát let....

A takových přivítání bylo..... Nakonec jsme i věděli, kdo do kterého družstva a do které čety kdysi patřil. Kdysi, když jsme měli a chtěli bránit vlast proti agresorovi ze „Západu“.

„A vzpomínáš na tu akci, jak jsme měli zadržet rukojmí a narušit přesun motorizované jednotky?“

A z druhé strany stolu vysvětluje Olda Monsport, že tehdy viděl dalekohledem jen jednu hvězdičku na výložce. „To se celé odehrálo ve velmi krátké době, a jak já mohl tušit, že na kontrolu jede opravdu generálmajor?“

A potom už následovala jedna vzpomínka za druhou.....

„A ať to byla vzpomínka na cokoliv z doby vojenské služby, vždy mi z toho vycházelo, že ty dva roky nám všem daly velikou školu pro život.“

Nebylo to nikdy lehké. Některým z nás zpočátku vadily vysoké nároky na fyzickou kondici. Naučili jsme se usměrňovat své chování, vystupování. Ale vše bylo pro nás o něco lehčí, protože náročné úkoly připravované pro nás vojáky s námi vykonávali i naši velitelé.

A přišla sobota. Setkání před branou kasáren. Tam již na nás čekali ti, kteří nemohli přijet už v pátek anebo ti, kteří bydlí blízko. Po krátkém seznámení s tím co se bude dít dále, má Milan povolení ke vstupu do kasáren, závora se zvedá a jsme opět na nádvoří, které kdysi patřilo k naší „vojně“. Usazujeme se v kinosále a Milan Kočí se ujímá hlavního projevu. Vzpomene vznik VÚ 7374, a připomene taková jména jako – Janků, Klindera, Košan, Repaský, Šedina, Valenta, Dufek. A potom předčítá všem v kinosále pozdrav právě od posledního velitele útvaru Jiřího Dufka.

Co je nového v KVV Holešov nás seznamuje nový předseda Ladislav Hrubý.

S pozdravem od kolegů ze Slovenska vystupuje v krátkém projevu předseda slovenského KVV plk. ing. Jozef Tuček.

Následuje ještě vzpomínka Jardy Bílka na úplné začátky útvaru v Sabinově. Na to jak vlastně došlo k nutnosti zřídit takový útvar a jak se hledaly metody výcviku. Vzpomíná, v čem se odlišovaly metody výcviku od skupin „Rangers“, a „Commandos“.

Po těchto projevech jsme přešli do síně tradic Policejní školy, kde je jedna část věnována právě našemu útvaru VÚ 7374. S povolením velitelství Policejní školy uložil Vlado Schneider do síně tradic fotografii Janka Repaského - velitele ŠDZ.

Společně si prohlížíme historické dokumenty od vzniku kasáren přes období války až do jejich dnešní podoby. Pak už následuje jen volná zábava v Holešově. Někteří odjíždějí ještě ten den a ostatní v neděli ráno s nadějí na další setkání v roce 2016 a to bude již 55 let od jeho založení.

Poděkování JUDr. Milanovi Kočímu za organizaci setkání velitelů a absolventů ŠDZ.

Jako vzpomínku na setkání s dobrými a vlasti oddanými lidmi, ale i vzpomínku na ty, kteří již mezi námi nejsou

sepsal Mgr. Jaroslav Janík – npor. v zál.

srpen 2015

